

WYROBY LAKIEROWE	NORMA BRANŻOWA	BN-74
		6112-17
		Zamiast BN-68/6112-17
		Grupa katalogowa X 24

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest szpachlówka poliwinylowa ogólnego stosowania, biała - zawieszina pigmentów i obciążników w roztworze żywic syntetycznych w węglowodorach aromatycznych z dodatkiem zmiękczaczy.

1.2. Zakres stosowania przedmiotu normy. Szpachlówka poliwinylowa ogólnego stosowania, biała przeznaczona jest do wyrównywania wad powierzchni pokrytych uprzednio farbą poliwinylową podkładową. Może być nakładana pędzlem lub po rozcieńczeniu rozcieńczalnikiem do wyrobów poliwinylowych, natryskiem pneumatycznym.

2. OZNACZENIE

SZPACHLÓWKA POLIWINYLOWA OGÓLNEGO STOSOWANIA BIAŁA
BN-74/6112-17 SYMBOL wg SWA 7742-361-010

3. WYMAGANIA I BADANIA

3.1. Wymagania

Wymagania	Metody badań wg	
a) Wstępne próby techniczne	zgodnie z	PN-72/C-81503
b) Konsystencja przy obciążeniu 2,5 kg, s	4 ÷ 8	PN-65/C-81506
c) Gęstość, g/cm ³ , najwyższej	1,70	BN-64/6110-11
d) Roztarcie pigmentów, µm, najwyższej	50	BN-72/6110-09
e) Czas schnięcia powłoki w temperaturze 20 ± 2°C i wilgotności względnej powietrza 65 ± 5%, godz, najwyższej:		PN-69/C-81519
- stopień 1	0,5	
- stopień 3	3	
f) Szlifowalność powłoki	dotatnia	3.5
g) Wytrzymałość powłoki na zginanie	zgodnie z	PN-62/C-81502
h) Badanie oddziaływania powłoki lakierowej na szpachlówkę	dotatnie	3.6

3.2. Trwałość. Szpachlówka poliwinylowa ogólnego stosowania, biała powinna odpowiadać wymaganiom normy w ciągu 6 miesięcy licząc od daty produkcji.

Dopuszczalne w tym czasie zgęstnienie wyrobu powinno ustąpić po dodaniu 5% rozcieńczalnika do wyrobów poliwinylowych wg BN-63/6118-03.

3.3. Pobieranie próbek i przygotowanie średniej próbki laboratoryjnej wykonać wg PN-74/C-81500, po przeprowadzeniu prób wg PN-72/C-81503.

3.4. Przygotowanie powłok do badań

3.4.1. Wykonanie powłok. Płytki stalowe wg PN-74/C-81513 pomalować zgodnie z PN-70/C-81514 za pomocą pędzla farbą poliwinylową do gruntowania ogólnego stosowania wg BN-73/6113-14 lub farbą poliwinylową chemoodporną wg BN-73/6113-15 i wysuszyć do osiągnięcia 3 stopnia. Następnie pokryć szpachlówką poliwinylową za pomocą pędzla wg PN-70/C-81514, po czym suszyć 3 godz w temperaturze 18 ± 25°C. Powłoka z farby podkładowej poliwinylowej powinna mieć grubość 20 ± 30 µm, natomiast łączna grubość powłoki farby i szpachlówki powinna wynosić 70 ± 100 µm.

3.4.2. Aklimatyzacja powłok. Powłoki przed wykonaniem badań należy aklimatyzować w temperaturze 20 ± 2°C i wilgotności względnej powietrza 65 ± 5% w ciągu 24 h zgodnie z PN-66/C-81510.

3.4.3. Pomiar grubości powłok należy wykonać przyrządem elektromagnetycznym wg PN-74/C-81515 lub innym gwarantującym dokładność pomiaru 5 µm.

3.5. Badanie szlifowalności powłok. Powłokę przygotowaną wg 3.4 szlifować zgodnie z PN-62/C-81502 papierem ściernym wodoodpornym nr 220 wg PN-71/M-59107. Badany wyrób należy uznać za odpowiadający wymaganiom normy, jeżeli każda z trzech badanych powłok daje się łatwo szlifować, bez zbryleń, nie wykazując złuszczeń i spękań.

3.6. Badanie oddziaływania powłoki lakierowej na szpachlówkę. Powłokę po przeszlifowaniu 3.5 pomalować jednokrotnie za pomocą pędzla emalią po-

Zgłoszona przez Zjednoczenie Przemysłu Farb i Lakierów
Ustanowiona przez Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Farb i Lakierów dnia 13 maja 1974 r.
jako norma obowiązująca w zakresie produkcji i obrotu od dnia 1 kwietnia 1975 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 29/1974 poz. 89)

liwinyłową ogólnego stosowania wg BN-74/6115-16 lub emalię poliwinylową chemoodporną wg BN-73/6115-15. Badana szpachlówka spełnia wymagania normy, jeżeli powłoka nie wykazuje pomarszczeń i nie powoduje podnoszenia się warstwy szpachlówki.

Badanie należy wykonać na trzech powłokach.

3.7. Zaświadczenie wytwórcy o wynikach badań.

Wytwórca jest obowiązany dostarczyć odbiorcy oświadczenie kontroli o jakości wyrobu.

4. PAKOWANIE, PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT

4.1. Pakowanie. Szpachlówkę poliwinylową ogólnego stosowania, białą należy pakować zgodnie z PN-73/C-81400 w hoboki uniwersalne z blachy stalowej pojemności 50 dm³ i 25 dm³. Dopuszcza się stosowanie innych opakowań na podstawie uzgodnień między dostawcą i odbiorcą.

4.2. Przechowywanie i transport - zgodnie z PN-73/C-81400.

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca projekt normy - Łódzka Wytwórnia Farb i Lakierów.

2. Istotne zmiany w stosunku do BN-68/6112-17

- a) wprowadzono oznaczanie rozróżnienia pigmentów,
- b) wprowadzono aktualne metody badań dotyczące:
 - wstępnych prób technicznych,
 - rozróżnienia pigmentów,
 - stopnia wysychania,
- c) wykreślono badanie przyczepności i wytrzymałości na uderzenie,
- d) wprowadzono oznaczanie wytrzymałości na zginanie.

3. Normy związane

- PN-73/C-81400 Wyroby lakierowe. Pakowanie, przechowywanie i transport
- PN-74/C-81500 Wyroby lakierowe. Pobieranie próbek i przygotowanie średniej próbki laboratoryjnej
- PN-62/C-81502 Szpachlówki i kity szpachlowe. Metody badań

- PN-72/C-81503 Wyroby lakierowe. Wstępne próby techniczne
- PN-66/C-81510 Wyroby lakierowe. Warunki aklimatyzacji powłok do badań
- PN-74/C-81513 Wyroby lakierowe. Płytki do badań
- PN-70/C-81514 Wyroby lakierowe. Sposoby otrzymywania powłok do badań
- PN-74/C-81515 Wyroby lakierowe. Nieniszczące pomiary grubości powłok
- PN-71/M-59107 Wyroby ściernie. Ścierniwo. Klasyfikacja wielkości ziarna
- BN-73/6113-14 Farby poliwinylowe do gruntowania ogólnego stosowania
- BN-73/6113-15 Farby poliwinylowe do gruntowania chemoodporne
- BN-73/6115-15 Emalie poliwinylowe chemoodporne
- BN-74/6115-16 Emalie poliwinylowe ogólnego stosowania
- BN-63/6118-03 Rozcieńczalnik do wyrobów poliwinylowych

4. Autor projektu normy - mgr inż. Bożena Stępką - Łódzka Wytwórnia Farb i Lakierów.

400000000324510

BIBLIOTEKA GŁÓWNA
Politechniki Warszawskiej

BN. 001682

opisuje się punkt 3.8 o treści:

Wymagania higieniczne. Wyrób wymaga oceny higienicznej, w zakresie
wości stosowania w pomieszczeniach przeznaczonych na stały pobyt ludzi,
tywanej przez Państwowy Zakład Higieny lub Instytut Medycyny Morskiej
pikalnej dla danej receptury i technologii produkcji.

uzyskaniu oceny higienicznej producent powinien informować odbiorców
o zawartości substancji toksycznych w wydawanych świadectwach jakości
ów.

(Biuletyn PKNMiJ nr 11—12/85 poz. 103)